

Het fenomeen Sid

21/06/2022, 10:02 [Wim Van Rooy](#) ☆

Titel	Wees afgrondelijk
Auteur	Sid Lukkassen
Uitgever	Amsterdam Books
ISBN	9789083229225
Onze beoordeling	★★★★★
Aantal bladzijden	519
Prijs	€ 24.95

[Koop dit boek op doorbraakboeken.be](#)

Sid Lukkassen is een fenomeen. De meeste hedendaagse westerse denkers richten zich op de analyse van een deel van het systeem, waarin velen stilaan overleven en niet langer voluit kunnen leven. Of ze richten zich op het systeem zélf, dat een amalgaam is van hyperliberalisme, groene waanzin, digitale neurose, westerse zelfhaat en neomarxisme.

We worden immers geconfronteerd met een vreemde mix: de synergie van grote corporaties, media en staatsactoren. Er is het dwingend overheersen van een bureaucratisch en technocratisch systeem, de voorbode van een transhumanistische technocratie, er is de permanente ontwikkeling en dreiging van de *deep state* met zijn toxische tentakels, het ontstaan van de *checkpoint* ✕
societv met zijn woke-inquisitie. met zijn permanente crisissen en

brave *nudging*), de hyperkinetische communicatietechnologie die erin slaagt de narratieven te bepalen, ook al moet men die elke dag veranderen (denk aan corona), en nog – helaas – veel meer.

Deze nefaste evolutie ligt ingebed in een *overload* aan informatie waardoor het fenomeen van de samenzweringstheorie niet alleen op allerlei vlakken opgeld kan maken, maar erger nog: door de veelheid ervan, getriggerd door de sociale media, verdrinkt de idee dat zoiets als een samenzweringstheorie ook maar zou kunnen bestaan, terwijl de geschiedenis er vol van is.

Het zijn geen samenzweringen volgens de oude conspiratorische manier van de stripboekjes. Wél duiden ze op een postmodern ineengrijpen van bepaalde technocratische en tirannieke dynamieken die hier en daar wat hulp krijgen van en in de goede richting worden geduwd door de grote actoren die het speelveld beheersen.

Wees afgrondelijk

In Sid Lukkassens laatste boek 'Wees afgrondelijk. Emancipatie van de ondeugd' maken we een *tour d'horizon* langs alle kwalijke kanten van een samenleving in verval. Het voordeel is dat Sid ons niet alleen slecht nieuws meldt – dat had Nietzsche aan het eind van de negentiende eeuw al gedaan – maar dat hij ons een bijna adembenemend voorstel doet. En dat voorstel is zozeer de moeite waard dat

Kort gezegd komt het hierop neer: proclameer (met de nadruk op vlakaf proclameren) via een bijna uitdagende wilskracht het grondplan van een nieuw bestaan, een andere orde, wat Sid de ‘Zuil van het Nieuwe Realisme’ noemt, met nieuwe instituties als emancipatieslag. Ik kom erop terug.

Existentieel

Sid Lukkassen, in tegenstelling tot andere denkers, analyseert niet alleen op een erg doordringende en herkenbare wijze de permanente crisis van de hedendaagse westerse mens, maar brengt ze op een existentieel niveau via een doorleefde filosofie die ons legio voorbeelden aanreikt uit de belevenissen van alle dag. Hij doet dat met een openhartigheid en eerlijkheid die herinneringen oproepen aan de integere Deense filosoof Kierkegaard.

Zoals bij deze grondlegger van het existentialisme, komen Sids voorstellen in zijn ‘Wees afgrondelijk’ ten dele ook voort uit een soort intellectuele crisis, die hij achter zich liet door wat ik ‘een afgrondelijk voorstel’ zou willen noemen: de gewaagde en boude oproep dus tot een Nieuwe Zuil, die in plaats van reactief creatief is én voluntaristisch-scheppend en die de perverse provocaties van rood en groen bijna achteloos in een verdomhoek steekt.

Kierkegaard en Herman De Dijn

Sid betreft Kierkegaard in zijn magnum opus op een organische manier omdat bepaalde maatschappelijke en psychologische facetten, die hij uitvoerig behandelt, rakelings langs de vertwijfeling van Kierkegaard scheren, maar die tegelijk ook transcendeert via een nieuw faustisch pact. Al zeker ontwaar ik de grote Deen met Sids conclusie dat het ontkennen van een transcendent aspect automatisch hedonisme genereert waarbij de ziel een prijs betaalt in de vorm van een steeds toenemend narcisme dat elke dag meer ‘aandachttrekkend’ wordt: hoe kunnen we nog opvallen?

‘Want via dat nieuws, opgelepeld door de ‘vested

Via het jeremiëren over banale micro-agressies, het eisen van *safe spaces*, via de genderbendermodeshow? In die zin vertolkt Sid opvattingen die Herman de Dijn in zijn boek 'Geluksmachines in context' (2001) ook ventileerde. De Dijn stond toen nagenoeg alleen. Vandaag vult Sid Lukkassen hem aan met de eigenzinnige oproep tot een nieuwe zuil en het bevrijden van de mens van het nieuws (en daar dan weer de reacties op, en zo blijven we onproductief bezig). Want via dat nieuws, opgelepeld door de '*vested interests*' wordt de burger agressief, moedeloos, verdoofd en ongelukkig. Men merkt het bijvoorbeeld aan de vele depressies en *burn outs*.

Terugkoppeling naar het zéér dagelijkse

De auteur koppelt dus voortdurend terug naar eigen belevenissen maar doet dat op een zodanige wijze dat hij de lezer telkens midscheeps treft, juist omdat hij durft aan te geven hoe dat basale leefniveau door de grote actoren in organische samenspraak met het progressivisme bijna onherroepelijk verminkt wordt.

Dat leidt tot een depressieve samenleving vol neurose, angst, wanhoop en allerlei mentale ziekteverschijnselen. Voor de aandachtige lezer zijn Sids voorbeelden telkens een 'feest der herkenning', een voortdurende *aha Erlebnis* omdat hij voelt dat hij niet alleen staat met zijn continue frustratie omtrent de elke dag opgelepelde waanzin.

Wees creatief

Tegenover deze westerse malaise die overal doordringt en indringt en de westerse mens ziek maakt, biedt de auteur eigenlijk geen tegenanalyse maar hij doet ons een voorstel: ontwerp, wees creatief, maak een nieuwe zuil en ga niet langer in op of vermoei je niet met de progressivistische decadentie die onze energie frustreert, verslindt, uitput en ook de sterksten onder ons ten val brengt.

Die heroïsche opdracht stelt hij in het soort aansporende termen die ons herinneren aan Nietzsches 'Zarathoestra': 'Gij zijt er een, die het gehoorzamen verleerd heeft, nu moet gij bevelen!'. Deze dwingende adhortatief die vanuit een

aan die andere dwarse denker herinnert: aan Kierkegaard als existentieel filosoof en aan diens absoluut-integere gedrevenheid, al is Sid Lukkassen niet de zwaarmoedige enkeling zoals Kierkegaard hem gestalte gaf.

Integendeel, de auteur neemt het initiatief om een eigen levensvorm gestalte te geven. Hij verkiest de creatieve schepping die binding zoekt boven de energie-uitputtende manier waarop we de overal ingesijpelde krankzinnigheid trachten te bekampen. Die uitputtingsslag wil hij niet langer leveren. Daarom dus die nieuwe zuil, wég van de deughegemonie.

Het is Sids waaghalzerige duik in de persoonlijke en intellectuele diepte waarbij allerlei maatschappelijke facetten de revue passeren. Hij opereert daarbij met aforistische zinnen die telkens weer verbluffen door hun psychologisch inzicht. Sid is in die zin een eenentwintigste-eeuwse moralist die me vaak doet denken aan Chamfort, een van de diepzinnigste psychologen uit de achttiende eeuw, ook al kennen de zielenknijpers hem allicht niet.

Gezond verstand

De Nietzscheaanse titel van het boek 'Wees afgrondelijk' slaat op het individu dat onapologetisch (het individu wil zich er niet voor excuseren) in deze politiek correcte tijd zijn eigen oordeelsvermogen durft te volgen (noem het gezond verstand). Het is immers de route tot gezondheid, de hoogste levenswijze die een mens kan aannemen, het is datgene wat Sid telkens het 'autonoom valideren' noemt. De ziel van het Westen wordt gepeild en die wordt ten gronde bepaald door het individu dat op zichzelf vertrouwt en op de eigen getrouwen (zijn gemeenschap), op zijn innerlijke kracht, de drang die ieder ding heeft om dàt te worden wat het moet zijn op grond van de eigen aard (p.12). Dat gaat veel dieper dan de liberale zelfverwerkelijking via prikkelende geluismachines en externe validatie.

Sid is hier de visionair waarop een nieuwe tijd wacht, de felle criticus van de contemporaine waanzin. In plaats van te ondergaan en telkens te riposteren op de

brengt de werkelijkheid in overeenstemming met de eigen waarden. Door te postuleren, schrijft de auteur, druk je de inhoud van jouw ziel en wilskracht af op de werkelijkheid, die zich mettertijd conform jouw waarden gaat gedragen.

‘ Héél terecht merkt hij op dat de ‘rechts conservatieven’ dat nooit gedaan hebben: die ondergaan en reageren alleen ’

Héél terecht merkt hij op dat de ‘rechts conservatieven’ dat nooit gedaan hebben: die ondergaan en reageren alleen (ik denk spontaan aan het uitroepen van de Vlaamse onafhankelijkheid: dat is postuleren).

Nihilisme

Nietzsche zag zeer helder een sinistere en ongenode gast verschijnen: het nihilisme. Hij voorzag dat de energie die door de wetenschappen van die tijd én door de industrialisatie vrij werden gemaakt immens en onbeheersbaar zouden worden.

Niet veel later brak de Eerste Wereldoorlog uit, met een energie die door Ernst Jünger via het heroïsme werd verheerlijkt. In dat aangekondigde en verhevigde nihilisme leven we vandaag, en Sid Lukkassen reikt ons een remedie aan. Nietzsche analyseerde en profeteerde juist, maar Sid gaat verder en stelt ons een remedie voor. Het boek is er een gedaante van.

De nevelen van de tijd

Sid Lukkassen bouwt met dit 519 bladzijden tellende werk aan de Nieuwe Zuil die hij voor ogen heeft, weg van alle kladderadatsch die onze energie opzuigt. Zoals Spenglers werk zal het niet in de nevelen van de tijd verdwijnen, maar de eerste grote en vernieuwende aanzet zijn tot échte verandering in een troosteloze

Wim van Rooy (1947) is publicist en essayist. Hij is auteur van o.a. 'Waarover men niet spreekt'.

DIT ARTIKEL DELEN OF AFDRUKKEN

COMMENTAREN EN REACTIES

Kijk vooraf even op onze [Spelregels en technische problemen](#)

▼ Reacties - klik hier

REACTIES OPHALEN

ADVERTENTIE

© 2022. Alle rechten voorbehouden Doorbraak / Perruptio bv.

